

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 7. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 2. oktober 2015
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jacob Ellemann-Jensen (V), Jane Heitmann (V), Christina Egelund (LA), Karin Gaardsted (S), Thomas Jensen (S), Søren Søndergaard (EL), Christian Poll (ALT), Rasmus Helveg Petersen (RV) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: finansminister Claus Hjorth Frederiksen, transport- og bygningsminister Hans Christian Schmidt, miljø- og fødevarerminister Eva Kjer Hansen, udlændinge-, integration- og boligminister Inger Støjberg, justitsminister Søren Pind, minister for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby og beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3413 (økonomi og finans) den 6. oktober 2015

Finansministeren sagde, at alle sager var til orientering. Han havde ingen kommentarer til sagerne om G20 og om IMF, men henviste til samlenotatet.

1. Automatisk udveksling af information om grænseoverskridende skatteafgørelser

– *Politisk enighed*

KOM (2015) 0135

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 3399 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofinrådsmøde 19/6-15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Direktivforslaget om udveksling af oplysninger om skatteafgørelser blev drøftet på Økofin den 19. juni. Målet er nu at opnå politisk enighed om formandskabets kompromis på basis af Kommissionens forslag.

Direktivet pålægger EU-landene at udveksle oplysninger om myndighedernes skatteafgørelser vedrørende beskatning af selskabers grænseoverskridende økonomiske aktiviteter. I dag er det op til det enkelte EU-land at beslutte, om andre lande skal informeres om disse afgørelser.

Direktivet er seneste tiltag i EU's indsats for at skabe større gennemsigtighed og styrke samarbejdet mod skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning på selskabsområdet. Direktivet betyder, at oplysninger om skatteafgørelser obligatorisk og automatisk sendes til alle EU-lande og bliver gjort tilgængelige for alle EU-lande i et centralt og sik-

kert register. EU-landene kan ud fra disse oplysninger bede om yderligere relevant information fra det pågældende land. Oplysningskravet gælder ifølge formandskabets kompromis også afgørelser truffet op til 5 år før direktivets virkningsdato den 1. januar 2017. Samtidig er det sikret, at udveksling af oplysninger ikke strider mod andre internationale forpligtelser, f.eks. dobbeltbeskatningsoverenskomster med tredjelande.

Fra dansk side kan vi tilslutte os en løsning på grundlag af formandskabets kompromis. Direktivet vil bidrage til at sikre en fair og effektiv beskatning på tværs af grænserne i EU, så der primært er beskatning, hvor den økonomiske aktivitet finder sted.

2. Implementering af det styrkede banksamarbejde (bankunionen) m.m.

– *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Rådsmøde 3399 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af økofinrådsmøde 19/6-15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Det er også planen, at vi på økofinmødet skal have en generel orientering om bankunionen med fokus på den fælles afviklingsfond (IGA) og to centrale og relaterede EU28-direktiver: dels direktivet om krisehåndtering af nødlidende banker (BRRD), der indfører bail-in i alle EU-lande, dels indskydergarantidirektivet (DGS), der sætter fælles rammer for de nationale indskydergarantiordninger.

Hvad angår EU-28-direktiverne, har omtrent halvdelen af landene implementeret BRRD, og cirka en tredjedel har gennemført indskydergarantidirektivet. Fristen for implementering af de to direktiver var i henholdsvis januar og juni i år. Der pågår aktuelt lovgivningsprocesser i mange lande for at implementere direktiverne snarest.

Når det gælder bankunionen og den mellemstatslige aftale om afviklingsfonden, har kun et mindre antal deltagende lande aktuelt ratificeret aftalen. Aftalen skal være ratificeret af et stort flertal af de deltagende lande for at den fælles afviklingsfond kan træde i kraft den 1. januar 2016.

Kommissionen vil formentlig opfordre landene til yderligere og hurtigere fremskridt i implementeringen. Danmark har gennemført både BRRD og indskydergarantidirektivet. Den nye lovgivning er trådt i kraft den 1. juni 2015. Danmark vil først ratificere den mellemstatslige aftale, hvis Danmark vælger at deltage i bankunionen. Ikrafttrædelsen af aftalen for de andre lande afhænger ikke af, om Danmark har ratificeret den eller ej.

3. Kapitalmarkedsunionen

– *Præsentation*

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (sammenfatning side 8)

Rådsmøde 3399 – bilag 3 (skriftlige forelæggelse vedr. rådsmøde økofin 19/6-15)

EU-note (2014-15) – E 19 (note af 30/3-15 om grøn bog om kapitalmarkedsunionen)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Kommissionen offentliggjorde i denne uge en handlingsplan for en kapitalmarkedsunion i EU, som nu præsenteres på Økofin. Ambitionen er at skabe et mere velfungerende og sammenhængende kapitalmarked i EU. Det skal styrke væksten, bl.a. ved at fremme andre kilder til finansiering end banker, som f.eks. finansiering via aktier og obligationer. Kapitalmarkedsunionen er et langsigtet projekt for alle EU-28-lande, hvor der vil komme delforslag, der skal behandles i de kommende år.

Kommissionen har samtidig fremsat forslag om en fælles EU-ramme for sekuritiseringer. En sekuritisering er f.eks., når en bank udsteder værdipapirer med sikkerhed i en stor mængde virksomhedsudlån, så risikoen spredes og flyttes fra banken til køberen af værdipapiret. Det giver banken rum til nye udlån og virksomheder bedre mulighed for at få finansiering.

Man har igangsat en høring om mulige fælles EU-rammer for såkaldt dækkede obligationer (f.eks. danske realkreditobligationer). Eventuelle initiativer skal baseres på erfaringer fra velfungerende nationale markeder, f.eks. det danske realkreditmarked. Der er endnu ingen konkrete forslag.

Kommissionen vil senere i år foreslå ændringer af prospektdirektivet. Det skal gøre det mindre byrdefyldt for små og mellemstore virksomheder at udstede værdipapirer, uden at man går på kompromis med et højt informationsniveau over for investorerne.

På længere sigt lægger handlingsplanen også op til at fremme alternative finansieringsformer (f.eks. investeringer fra pensionsselskaber) og til at drøfte tiltag inden for skatte- og konkurslovgivning.

Regeringen støtter generelt arbejdet med kapitalmarkedsunionen, og vi vil tage stilling til forslagene, i takt med at de bliver fremsat.

Søren Søndergaard spurgte, om kapitalmarkedsunionen bare er et fancy udtryk for EU på kapitalmarkedsområdet, eller forestillede man sig en egentlig struktur på linje med bankunionen.

Finansministeren sagde, at man da godt kunne bruge ordet fancy om betegnelsen. Hensigten er at forbedre kapitalmarkederne. Kapitalmarkedsunionen vil omfatte alle EU-28-lande og bestå af initiativer, der vil komme hen ad vejen.

4. Brofinansiering inden for det styrkede banksamarbejde (bankunion)

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (samlenotat side 11)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Som udvalget ved, er der etableret en europæisk bankunion med et fælles tilsyn, en fælles afviklingsmyndighed og en fælles sektorfinansieret afviklingsfond. Tilsynet er snart 1 år gammelt, mens afviklingsmyndigheden og fonden først for alvor aktiveres pr. 1. januar 2016.

Der er i den forbindelse stadig nogle udeståender, som skal på plads. På Økofin skal vi således drøfte såkaldt offentlig brofinansiering til den fælles fond fra landene i bankunionen. Hovedreglen er, at kriseramte banker skal håndteres ved, at tabene bæres af aktionærer og usikrede kreditorer i banken, en såkaldt bail-in, ligesom i de danske bankpakker. I ekstraordinære tilfælde kan der være behov for at trække på den sektorfinansierede fond. Men fonden vil først blive opbygget gradvis i takt med, at bankerne indbetaler deres bidrag. Den offentlige brofinansiering fra de deltagende lande skal derfor sikre, at den fælles fond har midler nok, indtil fonden er fuldt opbygget i 2024.

Den ventede løsning er, at brofinansieringen vil have form af individuelle kreditlinjer (en slags kassekreditter) fra hvert deltagende land til den respektive nationale afdeling i den fælles fond. Det betyder, at et lands kreditlinje kun kan komme i brug, hvis en bank med aktiviteter i netop dette land bliver nødlidende og der ikke er midler nok i fonden.

Brofinansiering skal være midlertidig. Træk på kreditlinjerne skal altid betales tilbage med renter af bankerne i de deltagende lande. Brofinansiering skal være en sidste udvej, når regningen ikke kan betales af aktionærer og kreditorer, indbetalte midler i afviklingsfonden, eller når afviklingsmyndigheden ikke kan låne tilstrækkeligt på de private markeder.

På lidt længere sigt – og senest fra 2024, når fonden er fuldt opbygget – skal der i stedet for kreditlinjer etableres en fælles, permanent offentlig bagstopper for fonden. På Økofin skal vi drøfte arbejdet og timingen af dette skridt, men uden at træffe konkrete beslutninger.

I forhold til den fælles bagstopper er der mest støtte til at bruge eurolandenes fælles lånefacilitet (ESM). Det er en facilitet, som allerede eksisterer, og som eurolandene har skudt penge i. Men ESM er kun for eurolande. Skal man bruge ESM i bankunionen, bør der derfor aftales en løsning, som sikrer ligebehandling af de ikkeeurolande, der måtte deltage i bankunionen.

I december 2013 vedtog Økofin en erklæring om disse spørgsmål, bl.a. på dansk foranledning. Erklæringen fastslår, at der skal sikres ligebehandling af de eurolande og ikke-

eurolande, som deltager i bankunionen. Det er dog ikke nemt at sikre fuld ligebehandling i praksis, hvis ESM skal indgå i løsningen, og det kræver derfor yderligere arbejde.

Regeringen støtter en løsning med individuelle kreditlinjer som brofinansiering på kort sigt. Vi arbejder også for, at der i de videre diskussioner om mere langsigtede løsninger sikres ligebehandling. Det vil styrke ikkeeurolandenes muligheder for at deltage i bankunionen på lige vilkår med eurolandene.

Modellen for brofinansiering gælder kun lande, der deltager i bankunionen. Hvis Danmark deltager i bankunionen, skal Danmark således yde en kreditlinje til den danske afdeling i fonden. En sådan dansk kreditlinje vil kun kunne komme i brug, hvis en bank med aktiviteter i netop Danmark skal håndteres af afviklingsfonden.

Christina Egelund havde bemærket, at ministeren virkede meget opsat på at sikre ligebehandling mellem eurolande og ikkeeurolande. Betyder det, at regeringen har en ambition om, at Danmark skal tiltræde bankunionen?

Finansministeren svarede, at regeringen ser mange muligheder i bankunionen, men at Danmark som bekendt har nogle særlige interesser, der skal sikres. Der er stadig visse tekniske spørgsmål i forbindelse med realkreditsystemet.

Holger K. Nielsen spurgte, hvilke tekniske aspekter ved realkreditten man skulle have afklaret.

Finansministeren svarede, at det handlede om den praktiske håndtering af reglerne.

5. Det europæiske semester

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (samlenotat side 18)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Vi skal på Økofin evaluere dette års europæiske semester, der er den overordnede ramme for koordinering af økonomisk politik i EU. Der er ikke lagt op til konkrete beslutninger. Drøftelsen skal ses som input til Kommissionen, der vil fremlægge konkrete forslag til forbedringer af semesteret i løbet af efteråret.

Drøftelsen ventes at tage udgangspunkt i de seneste ændringer af semesteret. Det gælder bl.a. Kommissionens offentliggørelse af landerapporter allerede i februar i år og de færre og mere fokuserede landeanbefalinger. Der ventes at være generel tilfredshed med disse ændringer.

Det ventes også drøftet, om der er behov for yderligere ændringer af semesteret. ØMU-rapporten fra juni i år lagde bl.a. op til at splitte semesteret op i to faser, hvor første fase vil have fokus på euroområdet som helhed, og hvor anden fase handler om de landespecifikke anbefalinger.

Fra dansk side støtter vi løbende forbedringer af semesteret. Vi lægger dog stor vægt på, at semesteret forbliver en effektiv, samlet ramme for drøftelserne af økonomisk politik i hele EU28. Semesteret handler jo om strukturreformer, og det er relevant for alle EU-lande uanset deres valuta. Det vil være uhensigtsmæssigt at splitte semesteret op mellem euro- og ikkeeurolande.

6. Stabilitets- og vækstpagten

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2015) 0012

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (samlenotat side 21)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 359 (udvalgs mødereferat: side 537, forelagt EUU 23/1-15)

Finansministeren: Endelig skal vi have en orientering om fleksibilitet i stabilitets- og vækstpagten. Det drejer sig ikke om at ændre reglerne i pagten, men udelukkende om den praktiske anvendelse af nogle af reglerne. Kommissionen fremlagde en meddelelse om tolkning af reglerne i januar.

Sagen drejer sig især om tre emner:

Angående investeringer lægger Kommissionen op til en såkaldt investeringsklausul. Den giver lande med lav vækst mulighed for at afvige midlertidigt fra deres mellemfristede mål for den strukturelle balance på de offentlige finanser (det såkaldte MTO). Det gælder, når landet investerer i et projekt medfinansieret af EU og i øvrigt opfylder en række betingelser. Man kan også få lov at justere sin tilpasning hen imod MTO.

Angående strukturreformer lægger Kommissionen op til en såkaldt strukturreformklausul, der giver mulighed for at afvige midlertidigt fra MTO eller fra tilpasningen hertil, når man gennemfører større strukturreformer. Det kan ske, hvis de styrker finanserne på længere sigt og opfylder en række andre krav.

Angående konjunkturforskel er der fortsat mulighed for at justere kravene til landenes tilpasning til deres MTO afhængigt af den økonomiske situation. Kommissionen vil nu graduere tilpasningskravet yderligere i dårlige økonomiske tider, hvor man kan nøjes med at sikre strukturelle budgetforbedringer på mellem 0 og 0,5 pct. af BNP om året.

Kommissionen og landene skal blive enige om en fælles tolkning af disse klausuler, som ventes indskrevet i det såkaldte adfærdskodeks. Det er en aftale om retningslinjer for den praktiske gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten. På det kommende Økofin er der kun lagt op til en orientering om det foreløbige tekniske arbejde, mens der sigtes efter en egentlig drøftelse og aftale på Økofin i december.

7. Opfølgning på G20-finansministermøde den 4.-5. september 2015 og forberedelse af G20 finansministermøde og møde i IMF's Ministerkomité (IMFC) i Lima den 8.-9. oktober 2015

– *Orientering fra formandskabet og fælles holdning*

Rådsmøde 3413 – bilag 1 (samlenotat side 26)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men henviste til samle-notatet.

8. Eventuelt

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Søren Søndergaard havde noteret sig, at de nye arbejdsløshedstal ikke var på dagsordenen. Det var ufatteligt, når man tog i betragtning, at man nu var oppe på 23 millioner arbejdsløse.

9. Siden sidst

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3414 (transport, telekommunikation og energi transportdelen) den 8. oktober 2015

Transportministeren orienterede om, at han ville gennemgå dagsordenen for rådsmødet for EU's transportministre den 8. oktober. Alle fire sager på dagsordenen var til orientering.

1. Forslag til ændring af direktiv 2012/34/EU om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (omarbejdning) for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen (markedsåbningsdirektivet)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0029

Rådsmøde 3414 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Rådsmøde 3394 – bilag 7 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde transport, tele og energi 11/6-15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 451 (udvalgsmødereferat, side 742, behandlet i EUU 10/3-15)

EUU alm. del (2013-14) – bilag 513 (udvalgsmødereferat, side 1007 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/5-14)

Transportministeren: Den første sag, jeg vil fremlægge for udvalget, er det såkaldte markedsåbningsdirektiv. Direktivet er en del af den fjerde jernbanepakke. Sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg i maj 2014 og forelægges i dag alene til orientering. Regeringen har overtaget forhandlingerne, efter de var gået ind i den sidste fase i Rådet.

Forslaget har for det første til formål at sikre lige adgang til infrastrukturen gennem styrkelse af infrastrukturforvalterens uafhængighed og for det andet at åbne markedet for indenlandsk passagertransport.

Jeg vil for en god ordens skyld også nævne, at i Danmark er markedet for national passagertransport allerede åbent. Siden år 2000 har enhver operatør kunnet søge om togkanaler med henblik på at drive persontrafik i Danmark.

Kommissionens oprindelige forslag om adskillelse mellem infrastrukturforvalter og jernbaneoperatørvirksomheder gik i dansk optik for vidt. Den adskillelse, som Kommissionen lagde op til, ville i praksis betyde, at der skulle ske en ressortændring af ejerskabet for DSB. Det var vigtigt for Danmark, at den danske model kunne opretholdes i forslaget. Det er modellen med Banedanmark som styrelse, der administrerer infrastrukturen, og DSB som selvstændig offentlig virksomhed under Transport- og Bygningsministeriet, der driver jernbanevirksomhed.

Denne model er vigtig i forhold til at nå transportpolitiske mål. Gennem forhandlingsforløbet har den danske hovedprioritet derfor været at kunne bevare den danske organisationsmodel, og Danmark har meget offensivt arbejdet for dette. Heldigvis er vi blevet imødekommet på dette punkt. Det er jeg rigtig godt tilfreds med.

Desuden er det værd at fremhæve, at det er lykkedes os at skabe mere fleksible og mindre administrativt tunge regler i forhold til det, som Kommissionen foreslog. Dette gælder både for koordinationen mellem infrastrukturforvaltere og operatørerne og for det grænseoverskridende samarbejde mellem infrastrukturforvaltere. I det lys kan Danmark tilslutte sig formandskabets kompromisforslag, som det foreligger i sin nuværende form, da de danske hensyn er tilgodeset.

Det luxembourgske formandskab regner med en generel indstilling på rådsmødet den 8. oktober.

Jeg vil gerne rose dem, der har sørget for alt dette. Det er et ret afgørende skridt, og jeg kan næppe tage nogen særlig ære af det efter kun 3 måneder som transportminister.

2. Forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane (PSO-forordningen)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0028

Rådsmøde 3414 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Rådsmøde 3352 – bilag 3 (Transportministeriets brev om opfølgning på Europaudvalgets møde 28/11-14)

Rådsmøde 3352 - Svar på spm 2 om uddybende redegørelse for besvarelsen af spørgsmål 1 - Rådsmøde nr. 3352, fra transportministeren (2014-15)

Rådsmøde 3352 - Svar på spm. 1 om ministerens brev fra 2/12-14 vedrørende regeringens forhandlingsoplæg på PSO-forslaget, fra transportministeren (2014-15)

KOM (2013) 0028 - Svar på spørgsmål 2 (af 13/3-15 om hvilke synspunkter ministeren har fremført i Rådets landtransportarbejdsgruppe)

Rådsmøde 3394 - transport, tele og energi (2015-16) – bilag 7 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde transport, tele og energi 11/6-15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 451 (udvalgsmødereferat: side 743 FO, forhandlingsoplæg forelagt 10/3-15)

Transportministeren: Det handler om den såkaldte PSO-forordning, som opstiller regler for håndteringen af kontrakter om personbefordring med jernbane. Forslaget forventes vedtaget med en generel indstilling på rådsmødet den 8. oktober. Der blev taget mandat på sagen i Europaudvalget den 10. marts 2015. Regeringen har – ligesom med markedsåbningsdirektivet - overtaget forhandlingerne, efter de var gået ind i den sidste fase.

Et centralt omdrejningspunkt i forhandlingerne har været spørgsmålet om udbud. Kommissionen lagde i sit udspil op til fælles regler for tildeling af kontrakter om offentlig personbefordring. De indebærer, at kontrakter, hvor staten køber trafik baseret på et tilskud, skal sendes i udbud fra december 2019. I dag bliver mange kontrakter tildelt direkte til nationale operatører uden udbud.

En række lande har ønsket valgfrihed i spørgsmålet om tildeling af kontrakter, hvorfor man forventer, at der indføres undtagelsesbestemmelser og en lang overgangsperiode i forhold til regelen om obligatorisk udbud.

Som sagen står i Rådet, vil man fra 2026 enten skulle udbyde offentlig passagertransport eller tildele direkte kontrakter med performancekriterier. Performancekriterier indebærer, at der skal stilles krav til direkte tildelte kontrakter, så operatørerne skal leve op til større effektivitet og bedre performance.

Frem til 2026 vil man fortsat kunne tildele kontrakter direkte, og de vil have en varighed på 10 år. Den sidste direkte tildelte kontrakt uden performancekriterier vil derfor kunne løbe indtil 2036, hvis man altså ønsker det. Der er desuden kommet en undtagelse for lokalbaner, så de kan blive ved med at tildele deres kontrakter direkte.

Det skal ikke være en hemmelighed, at jeg gerne havde set, at der under den daværende regering var blevet indhentet et mandat, der var mere udbudsvenligt. Men forhandlingerne var gået ind i den sidste og afgørende fase, da jeg overtog ministerposten efter valget.

Fra 2026 skal medlemslandene bevise, at de nationale operatører, som tildeles kontrakter direkte, kan levere bedre service til passagerne og/eller en billigere kontrakt. Det luxembourgske formandskab regner med en generel indstilling på rådsmødet den 8. oktober.

Kenneth Kristensen Berth henviste til samlenotatet, hvoraf det fremgår, at hvis PSO-forordningen vedtages i sin nuværende form, kan transportministeren ikke længere pålægge DSB at stå for transport, uden at der først skal gennemføres et udbud. Hvilken betydning vil det have i praksis? Vil det føre til en fordyrelse af den offentlige transport?

Transportministeren svarede, at han i forbindelse af udbuddet af Kystbanen godt kunne have levet med, at det var blevet lidt dyrere, hvis det samtidig havde virket bedre. Udbud skal gerne give bedre priser, men han kunne ikke vurdere, om det ville gøre transporten dyrere eller billigere. I Danmark har man erfaring med både det ene og det andet.

3. Kommissionens hvidbog – en køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem

– *Politisk drøftelse*

rådsmøde 3414 – bilag 1 (samlenotat side 34)

KOM (2011) 0144 – bilag 4 (Folketingets udtalelse og Kommissionens svar på udtalelsen)

EU-note (2010-11) – E 45 (EU-note af 5/5-11 om hvidbogen)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2010-11) – bilag 533 (udvalgsmødereferat: side 1422, hvidbogen behandlet i EUU 10/6-11)

Transportministeren: Den 28. marts 2011 fremsatte Kommissionen hvidbogen og de tilknyttede arbejdsdokumenter. Det er forventningen, at Kommissionen på rådsmødet forelægger en status over hvidbogens strategi og implementering.

Hovedmålsætningen i hvidbogen er at reducere afhængigheden af olie og reducere drivhusgasemissioner med 60 pct. i 2050 i forhold til 1990-niveau – uden at sætte effektiviteten og mobiliteten på spil. For at opnå denne hovedmålsætning blev der i hvidbogen præsenteret 10 delmål og 40 forskellige initiativer. Disse initiativer er bl.a. relateret til transportens CO₂-udledning og udviklingen af det indre marked på transportområdet.

Regeringen støtter som udgangspunkt Kommissionens hovedmålsætning om at reducere transportsektorens afhængighed af olie og reducere udledningen af drivhusgasemissioner. Regeringen finder det endvidere naturligt at fokusere på de områder, der kræver initiativer fra EU, og overlade de forhold til Danmark, hvor man nationalt bedre kan nå de samme mål. Jeg mener i den sammenhæng, at det er afgørende, at Kommissionen fokuserer sine kræfter.

Kommissionen påpeger f.eks., at der ikke er sket tilstrækkelig fremdrift i anvendelsen af nye teknologier på transportområdet. Derudover sker drøftelsen på rådsmødet i lyset af, at flere nye agendaer er blevet aktualiseret siden hvidbogens offentliggørelse for mere end 4 år siden – bl.a. nye forretningsmodeller og virksomhedskonstruktioner for luftfartselskaber, som sætter de traditionelle arbejdsmarkedsmodeller som den danske og de traditionelle netværksselskaber under pres.

Disse forhold forventer jeg at Kommissionen i en eller anden form vil adressere i den kommende luftfartspakke, som formentlig vil blive præsenteret i januar 2016. Det er forventningen, at Kommissionen samler op på drøftelsen på rådsmødet i en implementeringsrapport, der beskriver status over hvidbogens initiativer. Man skal ikke blive skuffet, hvis det ikke bliver det mest konkrete, man har set, for det er kun nogle hensigtserklæringer og diverse oplysninger. Jeg tror dog, at det vil munde ud i en luftfartsstrategi, som også vil komme til at fylde meget i Danmark. Jeg vil i hvert fald selv sætte det på dagsordenen.

Holger K. Nielsen undrede sig over, at ministeren ikke nævnte social dumping og cabotagekørsel, for det er også EU's ansvar at gøre noget ved det. Ministeren var jo også klar over, at der kører tyske lastbiler lige nord for grænsen med løn- og arbejdsvilkår, der ikke er danske. Hvad var regeringens holdning til det, og ville den gøre noget?

Søren Søndergaard delte Holger K. Nielsens undren over, at social dumping ikke var blevet nævnt.

Transportministeren var enig i, at social dumping og cabotagekørsel skal tages op på ministerrådsmøder. Cabotagereglerne er vedtaget og godkendt i EU, og man kan blive uenige om tolkningen af dem. At han ikke havde nævnt det i sin forelæggelse, havde intet at gøre med, at han ikke lagde vægt på, at chauffører skal have ordentlige arbejdsforhold. Når den rette tid kom, ville ministeren fremføre det.

Holger K. Nielsen gav ministeren ret i, at den slags synspunkter skal fremlægges i ministerrådsregi, så hvorfor ikke fremføre det i forbindelse med punkt 3 om hvidbogen? At reglerne ikke overholdes, er ikke alene et problem for chaufførerne, men også for de danske virksomheder, der bliver udkonkurreret, fordi de overholder de danske love.

Transportministeren sagde, at man løbende arbejder på emnet social dumping, men at det var en udmærket idé at tage det op på rådsmødet og høre andre ministerkolleger om deres erfaringer. Emnet ville i øvrigt blive en del af 2016-vejpakken.

4. Investeringer på transport- og infrastrukturområdet under den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)

– Politisk drøftelse

KOM (2015) 0010

Rådsmøde 3414 – bilag 1 (sammenotat side 38)

KOM (2014) 0903 – bilag 159 (fortroligt) (oversigt med projekter foreslået fra dansk side til overvejelse under investeringsplanen))

EU-note (2014-15) – E 17 (EU-note af 13/3-15 om investeringsplanen)

Rådsmøde 3399 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 19/6-15 vedr. investeringsplanen)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 27 (udvalgsmødereferat: side 896, investeringsplanen behandlet i EUU 8/5-15)

Transportministeren: Denne investeringsfond går også under navnet EFSI og er en hjørnестenen i kommissionsformand Junckers investeringsplan for Europa. Jeg ved det, fordi jeg har mødtes med kommissæren på transportområdet. Selv om vi egentlig diskuterede Femern Bælt-forbindelsen, talte hun også en del om fonden, så jeg tror, at det er noget, vi kommer til at høre meget om.

EFSI skal afhjælpe markedsfejl, styrke investeringsklimaet og medvirke til at tiltrække hovedsagelig private investeringer til finansiering af bl.a. uddannelse, forskning og infrastruktur. Investeringsfonden blev operationel i september måned, og det er forventningen, at Kommissionen på rådsmødet vil forelægge en status over investeringer på transport- og på infrastrukturområdet i regi af investeringsfonden. En begrænset mængde projekter er på nuværende tidspunkt udpeget til støtte. Transport- og Bygningsministeriet er på nuværende tidspunkt ved at drøfte mulighederne i EFSI sammen med Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet.

Regeringen støtter overordnet oprettelsen af EFSI. Det skal samtidig ikke være nogen hemmelighed, at regeringen er betænkelig ved finansieringen af EFSI. EFSI finansieres bl.a. ved at tilføre fondsmidler fra EU's infrastrukturfond, Connecting Europe Facility (CEF). Det er fra CEF, at der eksempelvis søges støtte til medfinansieringen af Femern Bælt-projektet.

Hvad angår EFSI og finansieringen af Femernprojektet, er det vurderingen, at de finansielle instrumenter under EFSI antagelig ikke vil kunne tilføre Femernprojektet finansiell værdi. Det skyldes, at vi med statsgarantimodellen kan finansiere projektet billigere end gennem EFSI. Jeg er dog i løbende kontakt med Kommissionen og med transportkommissær Violeta Bulc for at afklare, om der er elementer i Femernprojektet, som vil kunne drage nytte af EFSI.

Søren Søndergaard bad ministeren give nogle eksempler på de markedsfejl, som EFSI kan afhjælpe.

Transportministeren havde forstået det således, at der i lyset af finanskrisen har været en mindre risiko. Det var i hvert fald Kommissionens begrundelse for forslaget. Finansiering var i øvrigt Finansministeriets bord.

Søren Søndergaard bad ministeren svare på, hvilke markedsfejl EFSI skal afhjælpe.

Transportministeren sagde, at han ikke kunne komme det nærmere, fordi det var finansministerens bord.

5. Eventuelt

Transportministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Transportministeren: Til sidst vil jeg sige, at jeg har opfordret til, at Kommissionen på rådsmødet giver en grundig opdatering af sagen om VW. Det er vigtigt, at vi løfter denne sag i fællesskab i EU, og at de enkelte lande ikke finder hver deres løsning. Jeg vil selvfølgelig på mødet gøre opmærksom på, at vi vil gøre det, som Kommissionen ønsker. Jeg prøver dog at minde folk om, at Danmark ikke er et bilproducerende land og derfor ikke har lokaler og apparater til tests. Vi er villige til at hjælpe, og jeg vil gerne svare på de spørgsmål, som udvalget har, men Danmark er bare i en anden situation end de bilproducerende lande. Det er sådan, at hvis et EU-land godkender en bil, er den godkendt i alle EU-lande. Senere i dag har jeg et møde med Volkswagens danske direktør, da jeg gerne vil have en opdatering fra ham. Vi har også sagt, at vi står til rådighed, hvis man ønsker noget af os, men vi må se, hvordan det går på rådsmødet på torsdag. Er udvalget interesseret, kommer jeg gerne og orienterer om sagen.

Holger K Nielsen sagde, at nok er Danmark ikke et bilproducerende land, men danskere er da i høj grad bilforbrugere, og de fleste er ligeglade med, hvor bilen er produceret. Det er dermed et fælles problem for alle de lande og ikke kun for de producerende lande. Det afgørende er at ændre procedurerne, så man får testet biler ude i virkeligheden i stedet for på laboratorier. Real driving-test hedder det vist. Hvad er regeringens holdning til det? Nogle forskere siger, at det godt kan lade sig gøre, og at det, der foregår nu, er skandaløst. Problemet er desuden nok langt større end det, Volkswagen er ansvarlig for. Han opfordrede regeringen til at indtage en offensiv holdning og ikke lade sig pacificere af, at Danmark ikke er bilproducent.

Søren Søndergaard undrede sig over, at det skulle være ministerens opgave at stå til rådighed for Volkswagen. Volkswagen har svindlet, og det har den danske afdeling været en del af. Han forstod heller ikke, at man fra dansk side ikke kan medvirke til at løse problemet. Han gik ud fra, at ministeriet havde undersøgt, hvad det vil koste af få den amerikanske ngo, der afslørede VW, til at tjekke danske biler. Det var vel en ret simpel operation, hvis man ellers ønskede at sætte den i værk. Han forstod dog på ministeren, at der var truffet en politisk beslutning om ikke at undersøge det. Betød det, at man samtidig havde besluttet, at de sundhedsskader, der følger af den svindel, der er foregået, er overladt til EU? Og vil Danmark ikke påtage sig et selvstændigt ansvar?

Formanden havde fået indtryk af, at ministeren vidste noget om, hvilke informationer Kommissionen ville komme med i sagen. Ville han dele dem?

Transportministeren vidste ikke, hvorfor udvalgets medlemmer troede, at Danmark havde besluttet ikke at undersøge sagen, når man rent faktisk havde gjort det stik modsatte. Den danske regering har meddelt Kommissionen, at den må melde ud, hvad man skal gøre fra dansk side. I Danmark har man ikke de fornødne testfaciliteter, og ministeren kunne ikke vejlede i, hvordan man foretager tests. Han var blevet informeret om, at der findes to teststeder, nemlig DTU og Teknologisk Institut, men at de ikke har de nød-

vendige testfaciliteter. Kommissionen har skrevet til alle landene, at de gerne må foretage tests. Det vil man gerne fra dansk side, men man har svaret Kommissionen, at man skal have at vide, hvordan man gør. Det var i øvrigt også Danmark, der havde bedt om at få sagen op på rådsmødet, da regeringen anser problemet for alvorligt.

Ministeren kunne oplyse, at Volkswagen har frist til den 7. oktober, hvor der skal præsenteres en plan. Det ville den tyske minister formentlig orientere om, men mere vidste ministeren ikke. Som minister var han selvfølgelig meget optaget af, hvad de danske forbrugere bliver udsat for, når de køber biler, der ikke lever op til den lovede standard. Det ville han tale med den danske Volkswagendirektør om, og ministeren ville gerne møde op i udvalget igen med supplerende oplysninger.

Ministeren havde ikke spidskompetence inden for test af biler, men som han havde forstået det, kan man teste efter gældende regler. Han var dermed enig med Holger K. Nielsen og undrede sig over, hvorfor man tester biler, der ikke skal ud på vejene. Det ville han rejse på rådsmødet. Når man har den regel, at hvis en bil godkendes i et EU-land, godkendes den også i et andet land, så skal man kunne regne med de test, der foretages. Ministeren understregede, at regeringen på ingen måde holdt hånden over nogen.

Holger K. Nielsen betvivlede ikke, at ministeren var bekymret, men det virkede underligt, at Danmark vil gøre, hvad Kommissionen ønsker, når Kommissionen ønsker det. Man burde da selv have sat himmel og jord i bevægelse for at finde ud af, om det er et generelt problem – også for andre bilmærker. Han mente ikke, at det kun er Volkswagen, der har et problem, og idet man operer med et forsigtighedsprincip, er der al mulig grund til at få det undersøgt det. Det vigtige er at få bedre styr på, hvor meget biler rent faktisk forurener ude i trafikken.

Søren Søndergaard sagde, at diskussionen om Volkswagen afspejlede partiernes fundamentalt forskellige holdninger til EU. Han var enig i, at det er en god idé med minimumsgrænser, som alle skal følge, men når ministeren sagde, at Danmark vil gøre alt, hvad Kommissionen beder om, lød det som om ministeren havde gjort sig til EU-minister og ikke minister for den danske befolkning. Det var dybt problematisk, især når man ved, hvordan de eksisterende EU-regler er blevet til, hvor meget pres der har været fra Tysklands side, og hvordan Kommissionen, Parlamentet og Rådet har givet sig. EU er en del af årsagen til, at man står med problemet, så det forekom ham uforståeligt, at ministeren kun så en løsning i EU-regi. Vil man f.eks. undersøge, om Volkswagen pådrager sig et ansvar over for de danskere, der har købt den pågældende generation af dieslbiler? Det er vel ikke op til Kommissionen at afklare det, for det er et dansk anliggende. Ville ministeren tage det op i sin diskussion med Volkswagens danske direktør, som man måtte regne med havde undersøgt sagen til bunds?

Transportministeren syntes, at der var to spørgsmål, der anstrengte sig lidt for at være uenige med ham. Han havde sagt, at man i et brev fra Kommissionen havde opfordret landene til at foretage test. For at der kan udføres noget ordentligt arbejde, har man fra dansk side bedt Kommissionen om at uddybe, hvad den ønsker. Måske siger Kommissi-

onen, at Danmark skal betale nogle tests. Ministeren fortalte her kun, hvad Danmark gør i forhold til EU. I Danmark har Miljøministeriet og Transportministeriet længe haft den task-force, der ser på sagen, og det passer ikke, at regeringen ikke tager sagen alvorligt. Han var helt enig med Søren Søndergaard i, at han var danskernes minister, og udvalget ville kunne findes deres bekymringer nævnt i den skriftlige rapportering fra rådsmødet.

Søren Søndergaard bad ministeren bekræfte, at han ville bringe ansvarspådragningen op på mødet med den danske direktør.

Transportministeren bekræftede dette.

FO Punkt 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og forordning (EF) nr. 595/2009 for så vidt angår nedbringelse af forurenende emissioner fra vej køretøjer

KOM (2014) 0028

KOM (2014) 0028 – bilag 2 (aktuelt notat)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Formanden bad ministeren gennemgå sagen grundigt, da samlenotatet var modtaget for under et døgn siden.

Miljø og fødevarerministeren: Jeg beklager, at samlenotatet var kommet sent. Det skyldtes, at informationerne fra Bruxelles var kommet meget sent. Det sker, at der popper forslag op med kort varsel, som nu dette forslag fra Kommissionen til ændringer af forordningerne om luftforurening fra lette og tunge køretøjer – de såkaldte Euro 5- og 6-normer. Sagen forelægges med henblik på forhandlingsoplæg. Europaudvalget er tidligere blevet orienteret om forslaget ved grundnotat af 11. juni 2014.

Euro 5- og 6-normerne er fælles europæiske grænser for, hvor meget nye biler må forurene. De er således et værktøj til at mindske forureningen fra NOx og partikler fra biler, busser og andre køretøjer. Grænserne er fastlagt i forordningerne om lette og tunge køretøjer og er så gradvis blevet strammet gennem årene for at presse bilproducenterne til at udvikle biler, der forurener mindre. Euro 5-normen blev vedtaget i 2010, og det er den seneste norm, Euro 6-normen, der gælder fra og med i år. Forordningerne om tunge og lette køretøjer indeholder ud over disse normer også en række beføjelser til Kommissionen om at overvåge og justere bestemmelserne.

Kommissionens forslag er et såkaldt Lissaboniseringsforslag. Det vil sige, at forslaget grundlæggende handler om at tilpasse Kommissionens eksisterende beføjelser i forordninger til Lissabontraktatens artikel 290 om delegerede retsakter. Herudover indeholder Kommissionens forslag til nye bemyndigelser til Kommissionen og enkelte tekniske indholdsmæssige ændringer.

Europa-Parlamentets miljøudvalg stemte om forslaget den 23. september, og nu vil det luxembourgske formandskab så indlede forhandlinger med Parlamentet med henblik på en førstebehandlingsenighed. Vi har desværre modtaget materialet fra formandskabet så sent, at det ikke har været muligt at overholde de sædvanlige frister til udvalget. Kommissionen foreslår, at de eksisterende bemyndigelser til at foreslå ny regulering gennem komitéprocedure ændres til, at Kommissionen fremover kan foreslå ny regulering gennem delegerede retsakter.

Regeringens holdning er, at Danmark som udgangspunkt modsætter sig, at reguleringen skal overgå til delegerede retsakter, med mindre der er tale om uvæsentlige forhold. Vi fastholder, at forslag til ændringer af forordningen som minimum skal drøftes i komiteer

med deltagelse af medlemsstaternes eksperter eller vedtages gennem den almindelige lovgivningsprocedure.

Sagen er udtryk for det kendte modsætningsforhold mellem Rådet og Parlamentet, hvor Parlamentet generelt støtter en udstrakt brug af delegerede retsakter, mens Rådet i vidt omfang ønsker beføjelserne overført som gennemførelsesretsakter. Denne modsætning har i længere tid blokeret for forhandlingerne af en lang række forslag. Det er en strid, der kræver en horisontal løsning. Og jeg tror først, vi kommer videre, når der mellem Rådet og Parlamentet bliver lavet en interinstitutionel aftale, som indebærer, at der også ved delegerede retsakter skal ske en forudgående konsultation af medlemsstaternes eksperter. Jeg vil faktisk blive overrasket, hvis det lykkes for formandskabet at nå til en førstebehandlingsenighed med Parlamentet i denne sag.

Til sidst vil jeg gøre opmærksom på, at Kommissionens forslag også indeholder beføjelser på områder, der er relevante i den aktuelle Volkswagensag. Det drejer sig om beføjelser til, at Kommissionen ved delegerede retsakter kan fastlægge regler om overvågning af de krav, procedurer og prøvninger, som anvendes til typegodkendelse og emissionsmålinger fra biler. Men der er altså alene tale om ændrede beføjelsesbestemmelser og ikke om ændringer i selve substansbestemmelserne om de krav, der stilles til test af bilers udstødning, så det her forslag er ikke det rette sted at adressere Volkswagensagen. Jeg vil gerne understrege, at jeg arbejder på, at vi får en diskussion på det kommende miljørådsmøde den 26. oktober. Vi gør, hvad vi kan, fra dansk side, for at presse Kommissionen og Rådet til at sætte det på dagsordenen.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod ministerens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3415 (retlige og indre anliggender) den 8.-9. oktober 2015

Under punkt 4 forelagde justitsministeren punkterne 1-9, mens udlændinge- og integrationsministeren forelagde punkterne 10-15.

Justitsministeren oplyste, at rådsmødet om indre og retlige anliggender den 8. og 9. oktober var det første formelle rådsmøde under luxembourgsk formandskab. Udvalget havde fået tilsendt et samlenotat om mødets indhold. I sin forelæggelse ville ministeren koncentrere sig om udvalgte og væsentlige sager. Punkt 6 var til forhandlingsoplæg.

Udlændinge- og integrationsministeren kom indledningsvis ind på resultatet af det ekstraordinære rådsmøde den 22. september. Udvalget havde sikkert lagt mærke til, at det lykkedes at finde frem til en midlertidig ordning til fordel for Italien og Grækenland, som omfatter omfordeling af 120.000 asylansøgere. Danmark deltager som bekendt ikke i denne ordning på grund af retsforbeholdet, men som ministeren også tidligere havde redegjort for, er Danmark villig til at tage 1.000 asylansøgere på frivillig og selvstændig basis. Nu følger arbejdet med at få registrerings- og omfordelingsprocesserne i Italien og Grækenland i gang. Ministeren forventede, at de første omfordelinger vil finde sted om nogle få uger. Hun var tilfreds med, at vi fandt en løsning på omfordelingen af de 120.000 asylansøgere, så man nu kan rette fokus på de mere langsigtede løsninger og få håndteret flygtningestrømmen på længere sigt.

Punktet om Rumænien og Bulgariens indtræden i Schengen blev taget af rådsmødedagsordenen onsdag aften, så det ville hun ikke komme nærmere ind på.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af passageroplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0032

Rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 3)

KOM (2011) 0032 – bilag 2 (kopi af REU alm. del - svar på spm.

403 om forhandlingerne om EU's PNR-forslag)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 268 (udvalgsmødereferat: side

284, senest behandlet i EEU 28/11-14)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 1 handler om et forslag til et direktiv om oprettelse af et europæisk PNR-system. Formandskabet vil give en statusorientering om forhandlingssituationen. Forslaget har gennem flere år ligget stille i Europa-Parlamentet. I juli måned i år har Parlamentet vedtaget sine ændringsforslag til direktivet, og trilogforhandlingerne mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet kan derfor påbegyndes.

Jeg forventer at kunne tage statusorienteringen om forhandlingerne om direktivforslaget til efterretning. Vi ser gerne, at EU kommer videre med denne sag, og vi er fra dansk side overordnet positivt indstillet over for direktivforslaget.

Direktivforslaget er omfattet retsforbeholdet. Det er dog et af de forslag, som aftalepartierne bag aftalen om tilvalg af retsakter på området for retlige og indre anliggender allerede har tilkendegivet, man er indstillet på at Danmark deltager i.

Søren Søndergaard henviste til høringsvaret fra Erhvervsflyvningens Sammenslutning, der mener, at PNR-data også bør indsamles for jernbane- og færgetrafikken. Var ministeren enig i det?

Justitsministeren svarede, at man ikke have taget stilling til, om PNR-systemet også skal inkludere færger og jernbaner, men det ville han vende tilbage til.

Søren Søndergaard tilføjede, at Rigspolitiet ifølge høringsnotatet siger, at en dansk tilknytning til PNR vil medføre en betydelig merudgift for politiet. Hvor stor ville den merudgift være? Det skulle nødig gå ud over det normale politiarbejde.

Justitsministeren svarede, at beløbets størrelse endnu ikke var afklaret.

2. Terrorbekæmpelse

– råds konklusioner/status

Rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 21)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren: Punktet dækker over tre underpunkter:

- jernbanesikkerhed
- implementering af tiltag mod terrorisme
- udkast til råds konklusioner om bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben.

Spørgsmålet om jernbanesikkerhed er kommet på dagsordenen som opfølgning på det mislykkede terrorangreb ombord på et tog mellem Amsterdam og Paris den 21. august i år.

Den 29. august blev der afholdt et ministermøde i Paris om opfølgning på angrebet. I mødet deltog ministre fra en række EU-lande. Danmark deltog ikke i mødet, da vi ikke var inviteret.

Under mødet vedtog ministrene en erklæring om bekæmpelse af terrorisme og sikkerhed for jernbanetransport. Erklæringen indeholder bl.a. forslag om bekæmpelse af radikaliserings og ulovlig besiddelse af skydevåben og konkrete initiativer vedrørende sikkerheden for jernbanetransport.

Jeg forventer, at der på det kommende rådsmøde vil være en orientering om ministermødet i Paris.

Drøftelserne om status over implementering af tiltag mod terrorisme er et tilbagevendende punkt på rådsmødedagsordenen. Det drejer sig om, at landene skal drøfte det videre arbejde med at følge op på den erklæring om terrorbekæmpelse, som stats- og regeringscheferne vedtog den 12. februar i år.

EU's antiterrorkoordinatør, Gilles de Kerchove, har til brug for drøftelserne udarbejdet en række anbefalinger til det videre arbejde. Anbefalingerne retter sig for hovedpartens vedkommende mod EU's institutioner. De drejer sig bl.a. om at sikre gennemførelsen af tiltagene om grænsekontrol ved EU's ydre grænse, øget informationsudveksling og bekæmpelse af radikaliserings – særlig på internettet.

Fra dansk side bakker vi fuldt op om stats- og regeringschefserklæringen, ligesom Danmark overordnet ser positivt på antiterrorkoordinatorens anbefalinger. Dog har Transport- og Bygningsministeriet oplyst, at en af anbefalingerne om EU-regulering af jernbanesikkerheden ikke umiddelbart kan støttes. Danmark vil frem mod det kommende rådsmøde arbejde på at få justeret den pågældende anbefaling.

Formandskabet forventes desuden at forelægge et udkast til rådskonklusioner om bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben med henblik på vedtagelse. Rådskonklusionerne er en konkret opfølgning på stats- og regeringschefserklæringen fra februar. Vi forventer, at medlemsstaterne i rådskonklusionerne vil blive opfordret til at øge samarbejdet og informationsudvekslingen om bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben.

Vi forventer også, at Kommissionen i rådskonklusionerne vil blive opfordret til at fremsætte forslag om revision af våbendirektivet senest i starten af 2016. Formålet med revisionen er at forbedre informationsudveksling og at styrke sporing og mærkning af skydevåben.

Endelig forventer vi, at Kommissionen vil blive opfordret til senest ved udgangen af 2015 at fremsætte en kommissionsforordning om høje minimumsstandarder for deaktivering af skydevåben.

Der forhandles fortsat intensivt om den konkrete udformning af rådskonklusionerne. Fra dansk side er vi positivt indstillet over for forslaget om at styrke indsatsen mod ulovlige skydevåben ved bl.a. en øget informationsudveksling og fælles, høje standarder for deaktivering af skydevåben.

Men det er afgørende for os, at sådanne fælles standarder for deaktivering alene er udtryk for minimumsstandarder, så medlemsstaterne kan opretholde højere nationale krav. Det ønsker vi f.eks. at gøre fra dansk side.

Da forhandlingerne endnu ikke er afsluttet, kan jeg ikke sige med sikkerhed, om vi fra dansk side vil kunne støtte rådskonklusionerne. Men det er mit håb, at vi gennem forhandlingerne kan nå til enighed om en fælles løsning.

Kenneth Christensen Berth mente, at punktet om terrorbekæmpelse både i samlenotatet og i den kommenterede dagsorden emmede af magtesløshed. Terrorisme håndteres ved eksempelvis at se på våbenlovgivningen, men det er jo ikke våbnene, der slår folk ihjel, men dem, der står bag. Han understregede, at tog i Europa er blevet bløde mål for terrorister, efterhånden som man har øget sikkerheden omkring luftfarten. Hvad forestiller EU sig at gøre ved det problem? Er det overhovedet muligt at tilgå problemet på samme måde, som man har gjort med luftfarten? Eller må man bare erkende, at det bliver farligere at tage tog? Alle kan træde ind i et tog, og tog vil blive de primære mål for terrorister, der ønsker at slå mange ihjel på kort tid, fordi passagerne ikke kan slippe væk fra et tog i bevægelse.

Justitsministeren svarede, at det var antiterrorforhandleren, der sad med de overvejelser, og at der endnu ikke var kommet noget på bordet.

3. Kampen mod grænseoverskridende organiseret og alvorlig kriminalitet

– *Orientering*

Rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 3)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Fornyelse af den interne sikkerhedsstrategi for EU (2015-2020)

– *Fremskridtsrapport*

Rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 32)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Udg. 5. Rådets gennemførelsesafgørelse om at iværksætte bestemmelserne i Schengenreglerne vedrørende databeskyttelse og om midlertidig iværksættelse af nogle af Schengenreglerne vedrørende Schengeninformationssystemet for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

– *Orienterende status*

Punktet var udgået.

FO 6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0010

rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 36)

EUU KOM (2012) 0010 - svar på spm. 1, om regeringens syn på

Advokatrådets høringssvar, fra justitsministeren

EU-note (2011-12) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 268 (udvalgsmødereferat, side 270, senest behandlet i EUU 28/11-14)

Justitsministeren: Direktivforslaget handler overordnet om beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Jeg nævner direktivet med henblik på forhandlingsoplæg. Direktivet er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på at opnå enighed om en generel indstilling.

Forslaget er en del af databeskyttelsespakken, som Kommissionen fremsatte i 2012. Den anden del er den generelle forordning om databeskyttelse. Der blev opnået enighed om en generel indstilling til forordningsforslaget på rådsmødet i juni 2015. Danmark støttede som bekendt den generelle indstilling. Databeskyttelsesdirektivet skal erstatte en rammeafgørelse fra 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Rammeafgørelsen harmoniserer alene sager, hvor der indgår et grænseoverskridende element. Rammeafgørelsen er gennemført i dansk ret.

Helt overordnet har Danmark haft en kritisk tilgang i forhandlingerne af direktivforslaget. Fra dansk side har man bl.a. været skeptisk indstillet over for behovet for de dele af forslaget, som regulerer behandling af personoplysninger, hvori der ikke indgår et grænseoverskridende element.

Man har fra dansk side lagt meget stor vægt på, at direktivforslaget – i højere grad end det var tilfældet med Kommissionens oprindelige forslag – tilpasses det særlige område, som det skal gælde for.

7. Europaudvalgsmøde 2/10 2015

Direktivet skal gælde for bl.a. politiet i forbindelse med efterforskning og opklaring af lovovertrædelser. På dette særlige område bør hensynet til myndighedernes varetagelse af deres opgaver veje meget tungt.

Det har derfor været vigtigt for Danmark, at eksempelvis hensynet til politiets varetagelse af dets kerneopgaver ikke bliver tilsidesat af databeskyttelsesregler. Det drejer sig bl.a. om kriminalitetsbekæmpelse og opklaring af lovovertrædelser.

Man har fra dansk side også forholdt sig kritisk til de dele af forslaget, som vil indebære øgede administrative byrder for politiets og anklagemyndighedens virksomhed.

Danmark har derfor helt overordnet lagt stor vægt på, at de nye databeskyttelsesregler på dette område har den rette balance mellem hensynet til databeskyttelsen og hensynet til, at de kompetente myndigheder kan varetage deres opgaver effektivt og smidigt, og den rette balance mellem merværdi og omkostninger, bl.a. i form af administrative konsekvenser.

Det er regeringens opfattelse, at forslaget, som det ligger nu, indeholder en række væsentlige forbedringer i forhold til det forslag, som blev fremsat af Kommissionen i 2012.

Kommissionens oprindelige forslag lagde bl.a. op til, at myndighederne skulle indrette deres systemer på en særlig måde, og at myndighederne skulle opbevare omfattende dokumentation for behandling af personoplysninger. Disse bestemmelser er nu udgået eller ændret på en sådan måde, at direktivet fortsat sikrer en høj databeskyttelse, men i højere grad tager højde for hensynet til politiets mulighed for at forebygge, opklare og retsforfølge lovovertrædelser.

Også bestemmelserne om den registreredes rettigheder har fundet en bedre balance. Hvad angår den enkeltes ret til information ved indsamling af personoplysninger eller ret til sletning af personoplysninger, tager forslaget nu i højere grad hensyn til, at formålet med indsamlingen af personoplysninger kan blive undermineret, hvis den registrerede bliver oplyst om indsamlingen af oplysninger eller har en vidtgående ret til at få oplysningerne slettet. Det betyder ikke, at de registrerede ikke tildeles rettigheder med direktivet. Det betyder, at forslaget i den foreliggende udgave har en mere balanceret tilgang og i højere grad er tilpasset det særlige område, som det skal gælde for.

FO Helt overordnet er det regeringens holdning, at det foreliggende kompromisforslag er det bedst mulige forhandlingsresultat. Ud over balancen i forslaget har regeringen også lagt vægt på, at der er tale om minimumsharmonisering. Det betyder, at Danmark ikke er udelukket fra at sikre et højere nationalt beskyttelsesniveau.

Det hører også med i overvejelserne, at den danske persondatalov, som implementerer databeskyttelsesdirektivet fra 1995, i vidt omfang allerede gælder på det politi- og strafferetlige område i Danmark, selv om dette område er undtaget fra databeskyttelsesdirektivets anvendelsesområde.

Det betyder, at de nye regler, som følger af det foreliggende direktivforslag, på en række områder ikke vil medføre væsentlige ændringer i forhold til de danske regler. Bl.a. gælder de generelle behandlingsprincipper, behandlingsreglerne og reglerne om overførsel af personoplysninger til tredjelande allerede på det politi- og strafferetlige område.

På den baggrund ønsker jeg udvalgets opbakning til, at Danmark på rådsmødet støtter den generelle indstilling om direktivforslaget.

Søren Søndergaard kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Karin Gaardsted bad ministeren uddybe, hvad den rette balance mellem hensynet til borgerne og hensynet til myndighederne er. Er der noget, man tager særligt hensyn til over for borgerne?

Kenneth Christensen Berth kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet databeskyttelse ikke bør være et EU-anliggende.

Christian Poll støttede forhandlingsoplægget, idet det kan være med til at forbedre data-sikkerheden og medføre, at EU's medlemsstater sætter højere standarder.

Holger K. Nielsen støttede forhandlingsoplægget.

Christiana Egelund støttede ministerens forhandlingsoplæg, idet Liberal Alliance går ind for den generelle forbedring af databeskyttelsesreglerne og for harmonisering. Kunne ministeren præcisere, hvilke dele af forslaget der er omfattet af retsforbeholdet, og hvilke dele der ikke er?

Justitsministeren svarede Karin Gaardsted, at der var tale om den klassiske balance mellem hensynet til den enkelte persons retssikkerhed, ret til privatliv etc. kontra myndighedernes interesse i at forebygge og opklare forbrydelser. Det var også det, der var blevet diskuteret på mange møder, og som nu manifesterede sig i det foreliggende kompromis.

Til Christina Egelund sagde ministeren, at ifølge Kommissionens oprindelige forslag fra 2012 skulle direktivet fastsætte regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner. Under forhandlingerne var direktivets anvendelsesområde blevet udvidet til også at gælde for behandling af personoplysninger i forbindelse med sikring mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed. Baggrunden var et ønske fra medlemsstaterne om, at politiets behandling af personoplysninger kun skulle være omfattet af en retsakt. For Danmark betyder den udvidelse, at direktivet vil gælde for de dele af politiets aktiviteter, der ikke er omfattet af retsforbeholdet. Det var ikke sådan, at visse artikler var omfattet af forbeholdet, mens andre ikke var det. Det mest afgørende

var, i hvilken forbindelse politiet behandler personoplysningerne, altså om det er under udførelse af aktiviteter, der er omfattet af det danske retsforbehold.

Jacob Ellemann-Jensen støttede forhandlingsoplægget. Han glædede sig over, at ministeren havde helt frem til den 3. december til at forberede sig på folkeafstemningen.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

7. Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2013) 0534

Rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 56)

KOM (2013) 0534 – bilag 1 (brev af 12/11-13 fra Kommissionen om begrundede udtalelser om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

KOM (2013) 0534 – bilag 2 (korrespondance af hhv. 14/3-14 og 2/4-14 mellem det britiske Overhus og Kommissionen om Kommissionens håndtering af det "gule kort")

KOM (2013) 0534 – bilag 3 (Det hollandske Repræsentanternes Hus' positionspapir af om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

KOM (2013) 0534 - svar på spørgsmål 1 om regeringens holdning til Kommissionens beslutning om at ignorere det gule kort fra en række nationale parlamenter vedr. forslag om en europæisk anklagemyndighed fra justitsministeren

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention

– Status

rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 71)

EUU alm. del (2013-14) – bilag 33 (notat af 11/10-13 om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens udtalelse om EU's tiltrædelse af konventionen)

EUU alm. del (2011-12) - svar på spørgsmål 118 fra europaministeren

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2011-12) – bilag 543 (udvalgsmødereferat, side 1010, behandlet i EEU 20/4-12)

EUU alm. del (2009-10) – bilag 447 (udvalgsmødereferat, side 1159 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/5-10)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Søren Søndergaard sagde, at det af Lissabontraktatens artikel 6 klart fremgår, at EU skal tilslutte sig den europæiske menneskerettighedskonvention. Da man havde diskussionen i Danmark, var det et klart argument for Lissabontraktaten, at Danmark ville blive en del af den europæiske menneskerettighedskonvention, og at sager dermed kunne prøves ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Nu fik man så en meddelelse om, at det ikke vil ske, fordi det ikke er nogen god idé, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan blande sig i EU's indre anliggender. Det undrede ham, at ministeren ikke selv tog emnet op, men kunne han sige noget om, hvad det betyder for dansk tilslutning til Lissabontraktaten? Søren Søndergaard kunne forstå, at regeringen fastholdt et principielt ønske om at tilslutte sig menneskerettighedskonventionen, men at ministeren vurderede, at det var urealistisk. Det vil sige, at en af forudsætningerne for dansk tilslutning til Lissabontraktaten er forsvundet.

Justitsministeren bekræftede, at det følger af traktaten, at EU skal tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention. I 2013 lykkedes det at opnå enighed med Europarådets medlemmer om et udkast til en traktat om EU's tiltrædelse af menneskerettighedskonventionen. I august 2013 bad Kommissionen EU-Domstolen om en udtalelse om, hvorvidt traktatudkastet var i overensstemmelse med EU- og EUF-traktaterne. I en udtalelse fra december 2014 tilkendegav Domstolen, at udkastet på en række punkter ikke var foreneligt med EU-traktaten og den tilknyttede protokol om EU's tiltrædelse af menneskerettighedskonventionen. Dengang pegede Domstolen på, at udkastet på flere punkter ikke i tilstrækkeligt omfang fastlagde forholdet mellem EU-retten og menneskerettighedskonventionen. Siden da havde EU-institutionerne og medlemsstaterne overvejet, hvordan de kunne løse problemet. Det luxembourgske formandskab havde sagt, at det ville prioritere sagen. Regeringen forventede, at formandskabet i samarbejde med Kommissionen ville komme med ideer, og så måtte man se, hvordan de agtede at imødekomme Domstolens udtalelser. Det ville man vende tilbage til på et senere udvalgsmøde.

Søren Søndergaard understregede, at jāsiden i den danske debat igen og igen havde insisteret på, at EU ville blive tilknyttet den europæiske menneskerettighedskonvention, og at konventionens bestemmelser ville træde forud for EU's. Det betød, at brud på menneskerettighederne i EU ville kunne bringes op inden for konventionens rammer. Og hokus pokus – her 5 år efter siger man så, at det ikke kan lade sig gøre, fordi EU-Domstolen ikke vil have en højere instans end sig selv. I den kommenterede dagsorden stod der, at EU-Domstolen ikke anviser en vej for, hvordan EU kan tiltræde konventionen uden at kolliderer med EU-traktater, og at en genoptagelse af forhandlingerne med Europarådets medlemmer vurderes som meget vanskelig. Det er mageløst nu, hvor man står foran en folkeafstemning, der går ud på at give mere magt til EU. Man har så lige opdaget, at inden for et område, hvor man har givet EU enorm magt med nogle løfter om, at menneskerettighederne var sikret, blæser det hele i vinden. Søren Søndergaard gik ud fra, at man havde diskuteret det meget grundigt i Justitsministeriet, og han anbefalede ministeren at komme med en klarere melding om, hvor vigtigt det er for Danmark, at EU tilslutter sig konventionen.

Justitsministeren fremhævede, at der ikke var kommet et endegyldigt nej på banen. Det luxembourgske formandskab har bragt sagen frem, og man afventer Kommissionens næste skridt. Der skulle nok blive lejlighed til at vende det i udvalget.

Søren Søndergaard spurgte, om ministeren kunne holde udvalget løbende orienteret om sagen.

Justitsministeren bekræftede dette og sagde, at det også ville komme op på fremtidige rådsmøder.

9. Migrationskrise: forhold vedrørende det judicielle samarbejde og kampen mod xenofobi

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3415 – bilag 2 (revideret samlenotat side 79)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men modtog spørgsmål fra udvalget.

Kenneth Kristensen Berth nævnte, at en række initiativer skal være medvirkende til at bekæmpe hadforbrydelser som f.eks. hadefulde ytringer på nettet. Var ministeren enig i, at der er stor forskel på at ytre sig hadefuldt og så ty til korporligheder?

Justitsministeren svarede ministeren, at hvis man står i et fyldt teater og råber brand, men det er løgn, vil ytringen være ligeså slem som handlingen, men der er selvfølgelig en glidende overgang. Derfor kunne han ikke være firkantet i sin udmelding, men overordnet set var der selvfølgelig forskel på at ytre sig og rent faktisk gøre noget.

10. Visumpolitik

– *Status/Orientering fra formandskabet*

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en EU-kodeks for visa (visumkodeks) (omarbejdelse) (førstebehandling)

KOM (2014) 0164

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et rundrejsevisum og om ændring af konventionen om gennemførelse Schengen-aftalen og forordning (EF) nr. 562/2006 og (EF) 767/2008 (førstebehandling)

KOM (2014) 0163

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Udlændinge- og integrationsministeren: Kommissionen fremsatte den 1. april 2014 en visumpakke, som indeholder et forslag til revideret EU-kodeks for udstedelse af Schengenvisa og et forslag om indførelse af et såkaldt rundrejsevisum.

Regeringen er generelt positiv over for at forenkle procedurerne for ansøgning om visum, da det kan være med til at styrke Schengenområdet position inden for turisme og handel, men det er samtidig vigtigt at have fokus på sikkerheden ved de ydre grænser. De hidtidige forhandlinger har endnu ikke ført til enighed om Kommissionens forslag, og der udestår en række spørgsmål, bl.a. om lettelse i procedurerne og gebyrfritagelse for EU-borgernes nære slægtninge.

Efter udarbejdelse af samlenotatet har formandskabet udsendt forslag til en række kompromisser for at komme medlemsstaternes kritik i møde. Dette forslag kan regeringen støtte, ligesom et flertal af EU-landene også forventes at støtte forslaget.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at regeringens tilgang til visumpolitikken er, at vi skal sikre, at et revideret visumkodeks bliver så omkostningseffektivt som muligt og så vidt muligt er i overensstemmelse med princippet om, at visumgebyrerne skal være omkostningsdækkende.

Kenneth Kristensen Berth fandt det bekymrende, at man vil lette såkaldte familiebesøg fra EU-borgernes nære slægtninge. Nære slægtninge kan jo også være personer, man ikke ønsker kommer ind i EU. Desuden advarede Rigspolitiet af sikkerhedsmæssige hensyn imod forslaget om at udstede visum uden personlig fremmøde på en repræsentation. Ville ministeren gå videre med Rigspolitiets bekymring? Der var tale om et generelt sikkerhedsproblem.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at dem, der søger visum, stadig skal sikkerhedsvurderes. Man lemper bare dokumentationskravet.

Kenneth Kristensen Berth var klar over, at man undersøger folk, der søger visum til EU. Ikke at det betyder så meget nu, hvor man stort set bare kunne gå ind via Kroatien. Men mente ministeren slet ikke, at det personlige fremmøde har en værdi? Hvis det kræver personligt fremmøde at få tildelt et Schengenvisum, kan man jo se, om ansøgeren er en, man skal holde ekstra øje med.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at der bare var tale om at lave en særlig hurtig procedure. Hun ville vende tilbage skriftligt, hvis Kenneth Kristensen Berth ville høre mere om proceduren. Ministeren mente, at der er undtagelser, hvor man skal møde op personligt, f.eks. på grund af suspekt rejseaktivitet. Det ville hun lige undersøge.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en flytningsordning i krisituationer og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2015) 0450

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (sammenfatning side 15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 196 (foreløbige referater af

Europaudvalgets møder 11/9 samt 18/9-15)

Udlændinge- og integrationsministeren: Næste punkt på dagsordenen handler om Kommissionens forslag om en permanent og bindende omfordelingsmekanisme integreret i en revideret Dublinforordning. På det kommende rådsmøde vil formandskabet orientere om de videre overvejelser om dette forslag. Der har endnu kun været helt indledningsvise drøftelser, men som det ser ud lige nu, er der kun begrænset opbakning til Kommissionens forslag.

Som følge af retsforbeholdet vil Danmark ikke deltage i en permanent omfordelingsordning, men jeg vil dog fortsat understrege, at regeringen lægger stor vægt på at forblive en del af Dublinsystemet. Det har vi også diskuteret her i udvalget op til flere gange, og jeg har fornemmet, at der er meget stor enighed om det.

12. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og om ændring af direktiv 2013/32/EU (førstebehandling)

– *Status/orientering fra formandskabet*

KOM (2015) 0452

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (samlenotat side 22)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 196 (foreløbige referater af

Europaudvalgets møder 11/9 samt 18/9-15)

Udlændinge- og integrationsministeren: Formålet med forslaget er en smidiggørelse af sagsbehandlingen i form af en særlig hurtig procedure i sager, hvor en ansøgning fra en asylansøger vurderes at være ubegrundet og ansøgeren kommer fra et land på listen. Forslagets liste omfatter Tyrkiet og Vestbalkan (Albanien, Bosnien-Herzegovina, Makedonien, Kosovo, Montenegro og Serbien).

Regeringen mener, det er en god idé, at EU-landene arbejder med en sådan liste. Som det fremgår af forslaget, kan Danmark dog ikke deltage i forordningen på grund af retsforbeholdet. Til gengæld har Danmark sin egen nationale liste. Med undtagelse af Tyrkiet indgår alle landene på Kommissionens liste også på Danmarks liste. Der indgår også andre lande på den danske liste. Danmarks egen liste udarbejdes af Udlændingestyrelsen i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvorfor Tyrkiet optræder på EU's liste, men ikke på Danmarks liste. Hvis man ikke anser Tyrkiet for at være et sikkert land at sende folk tilbage til, bør forhandlingerne om optagelse i EU afbrydes straks. EU's liste talte kun 16 lande ud over EU-landene. Regnes resten af verdens lande for usikre at sende tilbage til?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at det er Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp, der udarbejder den danske liste, og hun var ikke klar over, hvordan det var blevet sådan, men det kunne hun prøve at finde ud af. Hun syntes, det var fornuftigt, at det var ude af politiske hænder.

Kenneth Kristensen Berth nævnte, at listen ifølge ministeriets papir skal evalueres hvert tredje år. Kunne man ikke foreslå, at den bliver revideret oftere? Man kunne jo muligvis tilføje nye lande på listen. Det var underligt bureaukratisk kun at revidere listen hvert tredje år. Der kunne jo ske regimeforandringer, og det handler om at få de lande, der faktisk er sikre, på listen så hurtigt som muligt.

Udlændinge- og integrationsministeren bekræftede, at der kunne ske meget på 3 år, men man kunne jo stadig få afslag, selv om man ikke kommer fra et land på listen.

Udg. 13. (Evt.) Udkast til rådsafgørelse om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (sammenfatning side 26)

EUU alm. del (2010-11) – bilag 416 (åbent brev til regeringen fra danske MEP'er)

EUU alm. del (2010-11) – bilag 421 (henvendelse af 20/5-11 fra det rumænske parlament vedr. deltagelse i Schengen)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2011-12) – bilag 8 (beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11)

Søren Søndergaard undrede sig over, at regeringens opfattelse ifølge det oversendte notat var, at de to lande opfylder betingelserne for at være med i Schengen. Han bad derfor ministeren oversende et notat, der så vidt muligt dokumenterede det, inden sagen kom op igen. Søren Søndergaard tænkte især på datasikkerhed, politisk indblanding i retssystemet inklusive på det administrative niveau og korruption.

Kenneth Kristensen Berth tilsluttede sig Søren Søndergaards forbehold. Det var ikke tiden til at optage Rumænien og Bulgarien i Schengensamarbejdet.

Udlændinge- og integrationsministeren ville ikke forholde sig særlig meget til spørgsmålet, da sagen var taget af dagsordenen. Hende bekendt havde Kommissionen foretaget en evaluering af de to lande, som hun tilbød udvalget at oversende til udvalget.

Søren Søndergaard ville gerne se en opdateret udgave af Kommissionens evaluering, men det var nu regeringens vurdering, han efterspurgte. Regeringens mandat var fra 2011, hvor Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde stemt imod det. Der var løbet noget vand i åen siden da. Han ville derfor gerne have regeringen til at forholde sig til, om de to lande opfylder forpligtelserne

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at der ikke var en nyopdateret version af Kommissionens evaluering. Regeringens vurdering af, om de to lande opfylder betingelserne, ville hun vende tilbage med, når det blev aktuelt.

14. Rådsafgørelse om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse vedtaget den 14. september 2015

– *Status på gennemførelse*

KOM (2015) 0286

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (samlenotat side 36)

Rådsmøde 3396 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 15-16/6-15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Udlændinge- og integrationsministeren: Det næste punkt handler om den midlertidige omfordelingsordning af 40.000 asylansøgere fra Italien og Grækenland, som man blev enige om i juni måned. Formandskabet vil på det kommende rådsmøde gøre status over arbejdet med omfordelingen af disse første 40.000 ud af de i alt 160.000 asylansøgere fra Italien og Grækenland.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det forventningen, at de første såkaldte hotspots eller registreringscentre vil kunne fungere inden for nogle få uger, hvorefter sagsbehandlingen og omfordelingen kan begynde.

Søren Søndergaard syntes, at realiteterne havde været lidt slørede i forbindelse med aftalen om de 1.000 flygtninge. Han bad derfor ministeren bekræfte, at det danske retsforbehold hverken forhindrer Danmark i at tage imod 1.000 eller 10.000 flygtninge. Hvis nogen ministre har udtalt sig anderledes, har det ikke været korrekt.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvornår de 1.000 flygtninge, Danmark skulle tage imod, ville komme til Danmark. Var man forpligtet til at give dem opholdstilladelse i Danmark, eller skulle man gennemgå deres sager og vurdere, om de har krav på asyl i Danmark? Hvis nogle af dem i så fald ikke har krav på asyl, skulle man så tage imod nogle andre, så man kan komme op på de 1.000 personer?

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at der vare tale om 1.000 asylansøgere, hvis ansøgninger skulle behandles på lige fod med alle andres. Hvis nogle af dem ikke får asyl, skal man ikke tage imod andre for at opfylde kvoten. Proceduren, herunder hvornår de skulle komme, var ved at blive afklaret i regeringen, og de relevante udvalg ville blive informeret.

Ministeren undrede sig over, at Søren Søndergaard rejste tvivl om, hvad der er blevet sagt om de 1.000 asylansøgere. Hun bekræftede, at retsforbeholdet hverken forhindrede Danmark i at tage 1.000, 10.000 eller 100.000 asylansøgere frivilligt. Retsforbeholdet gør, at man ikke er tvunget ind i ordningen. Hvis Søren Søndergaard ville have 100.000 flygtninge til Danmark, stod det ham frit for at foreslå det. Hun ville i så fald se frem til debatten.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om man har overvejet, hvordan man får de pågældende flygtninge til at bosætte sig i de lande, de bliver placeret i. En del af dem har nok forestillet sig at ende i et andet EU-land end Rumænien eller Slovakiet. Man har set folk forsøge at fjerne deres fingeraftryk.

Søren Søndergaard takkede ministeren for bekræftelsen af, at retsforbeholdet ikke står i vejen for at modtage en rimelig andel af flygtningestrømmen, og at det alene er et dansk anliggende. Det var vigtigt at have klarhed over inden folkeafstemningen.

Holger K. Nielsen sagde, at siden Søren Søndergaard førte folkeafstemningskampagne, ville han godt have ministeren til at bekræfte, at Danmark ikke er sikker på at blive i Dublinforordningen, om så man tog imod 2 mio. flygtninge.

Udlændinge- og integrationsministeren bekræftede, at uanset hvor mange flygtninge Danmark tager imod, er der ingen garanti for at blive i Dublinforordningen.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at de seneste uger havde vist, at der er en meget stor vilje til at flytte sig til nogle bestemte lande. Det ville derfor ikke blive nemt at få folk til at blive i de lande, de får asyl i, selv om der var en procedure for det.

Kenneth Kristensen Berth takkede ministeren for erkendelsen af, at man ikke helt er herre over situationen.

15. Tilbagesendelsespolitikens fremtid

– Vedtagelse af rådskonklusioner

a) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om en europæisk handlingsplan for tilbagesendelse

KOM (2015) 0453

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (samlenotat side 40)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 196 (foreløbige referater af

Europaudvalgets møder 11/9 samt 18/9-15)

b) Kommissionshenstilling om en fælles tilbagesendelsesmanual med henblik på nationale myndigheders anvendelse

Rådsmøde 3415 – bilag 3 (samlenotat side 40)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 196 (foreløbige referater af

Europaudvalgets møder 11/9 samt 18/9-15)

Udlændinge- og integrationsministeren: Formandskabet har lagt op til vedtagelse af rådskonklusioner på baggrund af Kommissionens meddelelse af den 9. september 2015 om en EU-handlingsplan for tilbagesendelse. Denne meddelelse indeholder en lang række forslag til initiativer, herunder styrkelse af frivillig hjemsendelse, større brug af tilbageholdelse af personer i udsendelsesposition, bedre brug af EU's eksisterende it-systemer, styrkelse af Frontex' rolle og styrkelse af samarbejde med oprindelses- og transitlande om tilbagetagelse af egne statsborgere, bl.a. ved brug af forskellige incitament. Disse incitament kan f.eks. være krav om tilbagetagelse til eventuelle tilbud om at indgå af visumlempesaftaler og at indtænke krav om tilbagetagelse i udenrigs-, handels- og udviklingspolitik.

Regeringen støtter en langt mere effektiv tilbagesendelsespolitik, herunder til det afrikanske kontinent, og lægger vægt på en bedre sammentænkning med udviklingspolitik, handelspolitik og andre udenrigspolitiske instrumenter. Regeringens holdning er fint afspejlet i formandskabets seneste udkast til rådskonklusioner, hvorfor vi også støtter op om disse.

16. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

17. Siden sidst

Udlændinge- og integrationsministeren: Afslutningsvis vil jeg blot nævne, at det næste ordinære RIA-rådsmøde er planlagt til starten af december, men der er i den nuværende situation ingen garantier for, at der ikke kan blive indkaldt til et ekstraordinært møde inden. I så fald vil vi naturligvis orientere udvalget.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3412 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 5. oktober 2015

Under punkt 5 forelagde beskæftigelsesministeren punkt 1-6, mens ministeren for børn, undervisning og ligestilling forelagde dagsordenspunkt 7.

Beskæftigelsesministeren orienterede udvalget om de væsentligste punkter på EPSCO-rådsmødet, der ville være hans første rådsmøde som beskæftigelsesminister. Ud over sine egne sager på dagsordenen havde social- og indenrigsministeren efter aftale med sekretariatet bedt ham dække den sag, der til dels hører under hendes ressort, men som også er på dagsordenen på det kommende EPSCO-rådsmøde.

1. Social styring i et inklusivt Europa – vejen frem

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 1

(samlenotat side 2)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

a) Orienterende debat

- *Rapport fra Udvalget for Social Beskyttelse om reformerne af socialpolitikkerne: bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2016*
- *Godkendelse af nøglebudskaber*

Beskæftigelsesministeren: Formandskabet har lagt op til en såkaldt orienterende debat om den sociale dimension af det økonomiske samarbejde med overskriften ”For et mere inkluderende Europa”. Det er et emne, som har været drøftet en del på det seneste. Det var også oppe at vende på det uformelle EPSCO-ministermøde i juli.

Omdrejningspunktet for disse drøftelser er en rapport om videreudvikling af ØMU'en fra formændene for henholdsvis Kommissionen, Det Europæiske Råd, eurogruppen, Den Europæiske Centralbank og Europa-Parlamentet. Finansministeren orienterede jer skriftligt om denne rapport forud for Økofin den 14. juli i år.

På arbejdsmarkedsområdet lægger formændene op til at styrke den sociale dimension gennem et styrket fokus på

- tilpasningsdygtige arbejdsmarkeder,
- bedre uddannelse,
- velfungerende sociale sikkerhedsnet med social mindstebeskyttelse og holdbare pensionssystemer og
- øget arbejdsmobilitet, herunder gennem bedre koordination af de sociale sikringsordninger.

Det er nogle meget overordnede og uklare forslag, og den debat, der hidtil har været i EPSCO-regi, har da også været centreret omkring rapportens fokus på en tættere integration af eurolandene – også inden for arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitikken.

I forbindelse med det kommende rådsmøde har formandskabet som noget helt nyt valgt at indkalde social- og beskæftigelsesministrene alene fra eurolandene til et uformelt formøde for at drøfte ØMU'ens sociale dimension.

Selv om Danmark naturligvis ikke kan diktere, hvornår eurolandene mødes, synes vi fra regeringens side, at det er en meget uhensigtsmæssig ramme at lægge ned over diskussionerne om, hvordan vi sikrer væksten og beskæftigelsen i EU. Alle lande har en legitim interesse i den sociale dagsorden, uanset om de er med i euroen eller ej. Det vil jeg gøre opmærksom på på rådsmødet. Det kan jo heller ikke udelukkes, at det kunne danne præcedens for andre områder. Derfor er den danske bekymring også ganske principiel. Udenrigsministeren har derfor taget initiativ til, at han sammen med sine kolleger fra ikke-eurolandene udtrykker bekymring over formandskabets initiativ til et formøde alene for eurokredsen.

Når det kommer til beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitik, mener vi selvsagt, at det er relevant for alle 28 medlemslande, og – ikke mindst – at diskussionerne kan beriges af erfaringerne fra alle landene.

Desuden er det vores opfattelse, at vi med det europæiske semester og processen omkring de årlige landeanbefalinger allerede har et velfungerende forløb og en ramme, hvor vi drøfter alle relevante spørgsmål med alle landene. Og vi har løbende fokus på, hvordan disse processer kan forbedres. En opsplitning af semesteret mellem euro- og ikkeeurolande er dog ikke vejen frem.

På rådsmødet vil jeg appellere til, at vi ser på de rammer og procedurer for samarbejdet, som vi har brugt meget tid og energi på at udvikle over de seneste år. Det skal vi gøre, før vi begynder at tænke i at supplere med yderligere og i værste fald parallelle processer, rapporteringer osv.

Et konkret eksempel på, hvordan vi inden for det eksisterende samarbejde netop adresserer fælles udfordringer, er det forslag om en rådshenstilling om langtidsledighed, som Kommissionen netop har fremsat, og som vil blive præsenteret på rådsmødet.

2. Tilstrækkelige pensioner i et aldrende samfund

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 1

(samlenotat side 4)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

a) Rapport fra Komitéen for Social Beskyttelse

– *Godkendelse af nøglebudskaber*

b) Rådskonklusioner

– *Vedtagelse*

Beskæftigelsesministeren Rådskonklusionerne om tilstrækkelige pensionsindkomster peger på vigtige elementer til at sikre pensionsdækning, når EU's befolkning lever længere og der bliver relativt flere ældre. Det fremgår af forslaget, at pensionerne i dag giver de fleste mennesker tilstrækkelig indkomstsikkerhed i alderdommen. Faldende offentlige pensioner i fremtiden betyder dog, at opretholdelse af levestandarden i stigende grad vil afhænge af privat pensionsopsparing. Konklusionerne påpeger derfor vigtigheden af, at landene bl.a. prioriterer at sikre arbejdstagere uddannelse, sundhed og social støtte, som vil gøre det muligt at forblive i ordentlig beskæftigelse længst muligt.

Rådskonklusionerne er politiske pejlemærker og flugter med den danske regerings linje. Vi kan derfor støtte rådskonklusionerne. Det er forventningen, at de øvrige lande også støtter teksterne.

3. Udkast til rådskonklusioner – en ny dagsorden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for at fremme bedre arbejdsvilkår

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Beskæftigelsesministeren: I juni sidste år offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om en strategisk ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Siden da har de skiftende EU-formandskaber lavet rådskonklusioner om forskellige elementer af arbejdsmiljø for at sikre, at der politisk blev fulgt op på Kommissionens meddelelse. Det fremgår af udkastet til rådskonklusioner om arbejdsmiljø, at indsatsen skal ses i sammenhæng med en bæredygtig social- og arbejdsmarkedspolitik. Betydningen af et godt arbejdsmiljø kobles endvidere til andre EU-områder som det indre marked, fri bevægelighed og fair konkurrence mellem virksomhederne. Som indsatsområder nationalt fremhæves ud over tilsynsdelen bl.a. vigtigheden af en løbende dialog og rådgivning af virksomhederne, hvilket stemmer overens med de danske prioriteter.

Rådskonklusionerne er politiske pejlemærker og flugter med den danske regerings linje. Vi kan derfor støtte rådskonklusionerne. Det er forventningen, at de øvrige lande også støtter teksterne.

**4. Forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for
beskæftigelsespolitikken i medlemsstaterne**

– *Vedtagelse*

KOM (2015) 0098

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 1
(samlenotat side 12)

Rådsmøde 3398 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 4
(skriftlig forelæggelse af rådsmøde beskæftigelse 18-19/6-15)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Beskæftigelsesministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. (Evt.) Forslag til rådshenstilling om langtidsledighed

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Præsentation af Beskæftigelseskomiteens foreløbige synspunkter*
- *Orienteringsdebat*

KOM (2015) 0462

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 1

(samlenotat side 14)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Beskæftigelsesministeren: Langtidsledighed er som bekendt et meget stort problem på europæisk plan. Antallet af langtidsledige i EU er ifølge Kommissionen fordoblet fra 2007 til 2014, og af de samlede ledige i EU udgør langtidsledige for øjeblikket omkring halvdele. På den dystre baggrund er det helt oplagt, at vi sammen må se på, hvad der kan gøres for at bekæmpe langtidsledigheden, og det er baggrunden for, at Kommissionen har fremsat forslaget, som kommissæren vil præsentere for rådet på mandag.

Danmark har sammen med en række andre lande bidraget med erfaringer til Kommissionens forarbejde og vi kan også se, at forslaget på mange måder er inspireret af den tilgang, vi har i den danske beskæftigelsesindsats. Det gælder bl.a. princippet om, at der skal tages udgangspunkt i en vurdering af den enkelte lediges behov og kompetencer, og at ledige skal have en individuel plan for at bringe dem i arbejde. Endvidere lægges der i forslaget op til tættere samarbejde med og bedre tilbud til arbejdsgiverne, hvilket jo også er på linje med vores tilgang.

Det er vigtigt at understrege, at medlemsstaterne vil få fleksibilitet i forhold til at implementere anbefalingerne. Medlemsstaterne kan dermed selv bestemme f.eks. indholdet af de enkelte aftaler, der indgås med de ledige – altså hvilke tilbud der skal gives – og organiseringen i forhold til den koordinerende myndighed.

På den baggrund mener regeringen, at der er tale om et godt forslag, og vi vil derfor gå positivt ind i drøftelserne.

6. Relancering af den europæiske sociale dialog

– *Orientering ved Kommissionen og formandskabet*

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 1
(samlenotat side 16)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Forslag til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0614

Rådsmøde 3412 - beskæftigelse m.v. (2015-16) – bilag 2
(supplerende samlenotat)

KOM (2012) 0614 – bilag 7 (henvendelse af 10/10-13 fra Dansk
Industri)

KOM (2012) 0614 – bilag 409 (fortroligt) Kommissionens non-
paper om hjemmel for direktivforslaget)

KOM (2012) 0614 – bilag 336 (fortroligt) udtalelse fra Rådets
Juridiske Tjeneste)

KOM (2012) 0614 – bilag 4 (Folketingets begrundede udtalelse)

KOM (2012) 0614 - svar på spm. 1 om ministeren vil redegøre
for sin definition af ordet kvote, fra ligestillings- og kirkeministeren

KOM (2012) 0614 – spørgsmål 2

EUU alm. del (2011-12) – svar på spm. 1, fra europaministeren

EUU alm. del (2011-12) – svar på spørgsmål 71, fra
europaministeren

EUU alm. del (2011-12) – svar på spørgsmål 72, fra
europaministeren

EUU alm. del (2011-12) – svar på spørgsmål 73, fra
europaministeren

EUU alm. del (2011-12) – svar på spørgsmål 74, fra
europaministeren

EU-note (2012-13) – E 33 (intern) (note af 2/5-13)

EU-note (2012-13) – E 9 (note af 30/11-12 om Kommissionens
forslag om kvoter for kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (2014-152) – bilag 195 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 286 (udvalgsmødereferat: side
392, senest behandlet i EUU 5/12-14)

EUU alm. del (2012-13) – bilag 472 (udvalgsmødereferat: side
1370 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 7/6-13)

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling: Vi ved faktisk ikke, om sagen er på dagsordenen på mandag. Den seneste melding, vi har fået, er, at det bliver afklaret i eftermiddag eller måske først i begyndelsen af mødet på mandag. Punktet vedrører direktivforslaget om kønsfordeling i børsnoterede selskabers bestyrelser, som i så fald bliver forelagt Rådet til generel indstilling. Jeg er godt klar over, at udvalget har fået samlenotatet oversendt meget sent. Det skyldes, at vi har fået meget sen besked om, at vi ikke skulle forvente, at direktivet ville komme på dagsordenen. Det var, hvad Kommissionen officielt havde meddelt i forbindelse med et møde den 17. september. På Coreper-mødet den 25. september talte flere lande for, at dagsordenspunktet om direktivforslaget blev opretholdt og drøftet på ministerniveau. Som sagt fik vi onsdag at vide, at det var forven-

teligt, at det blev afklaret her i eftermiddag. Vi valgte at sørge for, at der kom et samlenotat ud, ligesom der blev afholdt et samråd i Ligestillingsudvalget i går. Vi indhenter så et fornyet mandat her i Europaudvalget i dag, og så må vi se, om det skal bruges på mandag eller til december.

Der har ikke har været afholdt arbejdsgruppemøder om direktivforslaget under det luxembourgske formandskab, og der har ikke været præsenteret ændringsforslag til direktivforslaget. Forhandlingspositionen vurderes dermed på baggrund af de oplysninger, vi har fået, at være uændret siden EPSCO-rådsmødet i juni. Derfor ser det lige nu ikke ud til, at der kan samles et kvalificeret flertal for direktivforslaget.

Jeg vil gerne lige ridse sagen og forløbet op nu, hvor det er første gang, jeg forelægger sagen for udvalget. Direktivforslaget omfatter store, børsnoterede selskaber, dvs. ca. 75 danske børsnoterede selskaber og børsnoterede statslige aktieselskaber. Direktivforslaget indeholder krav om, at medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at store børsnoterede selskaber, der ikke har en 40/60 pct. kønsfordeling i bestyrelsen, indfører forud fastsatte, klare, neutralt formulerede og utvetydige udpegningskriterier for ledelsesmedlemmer senest den 1. januar 2020 med henblik på at nå en 40-pct.-målsætning for det underrepræsenterede køn. Forpligtelsen er alene at indføre udpegningskriterier, og der er således ikke tale om indførelse af kvoter. Samtidig er der krav om fastsættelse af måltal for ledelsen i øvrigt. Derudover skal der gives fortrinsret til en person fra det underrepræsenterede køn, hvis to kandidater er lige kvalificerede. Virksomhederne får en oplysningsforpligtelse og en skærpet bevisbyrde, hvis virksomheden vælger kandidaten fra det overrepræsenterede køn.

Da direktivforslaget blev fremsat i november 2012, var regeringen en del af det flertal i Folketinget, der afgav en begrundet udtalelse til Kommissionen om, at direktivforslaget strider mod nærhedsprincippet. Regeringen finder, at nationale tiltag kan opfylde direktivets formål. De andre partier, der støttede op om den begrundede udtalelse, var Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten. Det betød, at Folketingets Europaudvalg den 7. juni 2013 tilsluttede sig et klart forhandlingsoplæg om, at Danmark ikke støtter direktivforslaget.

Regeringens mener principielt ikke, at EU skal lovgive om, hvordan private virksomheder udnævner bestyrelsesmedlemmer. Det er et nationalt anliggende. Det er også regeringens holdning, at der generelt bør vises tilbageholdenhed med lovgivning, der griber ind i virksomhedernes ledelsesret. I en tid, hvor der er brug for vækst og nye arbejdspladser i Europa, skal EU fokusere på at skabe de bedste rammer for virksomhederne, ikke forringe dem og ikke lave detaillovgivning på andre områder. Direktivforslagets krav om en bestemt rekrutteringsprocedure passer meget dårligt ind i den selskabsform, vi har i Danmark. Hvis direktivet på et tidspunkt skulle blive vedtaget, hvilket jeg selvfølgelig ikke håber, håber vi, at Danmark kan falde ind under direktivets undtagelsesbestemmelse. Regeringen er dog ikke parat til at stemme for et dårligt direktivforslag blot for at øge sandsynligheden for, at Danmark kan påberåbe sig undtagelsesbestemmelsen. Vi ønsker derfor heller ikke at forhandle om et kompromis, men vil derimod fastholde den principielle modstand mod direktivet. I ligestillingsudvalget i går var det udelukkende Alternativet,

der talte for at indgå i forhandlingerne, og jeg har ikke hørt andre partier ønske, at direktivforslaget skal fremmes.

For en god ordens skyld vil jeg bede om et fornyet mandat fra udvalget, så vi kan få bekræftet regeringens forhandlingslinje – at vi ikke kan støtte direktivforslaget og ikke forhandler om kompromiser. Med hensyn til risikoen for at direktivet vedtages, har der siden direktivforslaget blev fremsat, været et blokerende mindretal imod det. På grund af nyvalg i flere medlemsstater ser det blokerende mindretal ud til at kunne smuldre, men, som vi hører det, er der stadig ikke et kvalificeret flertal for forslaget. Direktivforslaget står altså stadig mellem to fløje. Jeg forventer og håber derfor ikke, at der kan samles et kvalificeret flertal for direktivforslaget på rådsmødet på mandag, hvis det er på dagsordenen. I så fald varetager beskæftigelsesministeren Danmarks position.

Formanden sagde, at det var usædvanligt at forelægge et forhandlingsoplæg uden at give besked om det på forhånd. Udvalgsmedlemmerne var derfor ikke forberedt på at afgive mandat. Det mandat, der var givet i juni 2013, gjaldt stadig. Regeringen kunne selvfølgelig bede om et andet mandat, men det er i så fald almindelig skik at orientere Europaudvalget inden mødet.

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling ønskede bare udvalgets bekræftelse af det eksisterende mandat. Hvis det ikke lod sig gøre formelt, ville hun nøjes med at notere sig, at det eksisterende mandat stadig stod ved magt. Hun syntes, det var naturligt at høre, hvor partierne stod efter valget.

Formanden takkede for forklaringen på den sene fremsendelse. Hun forstod, at det heller ikke var nemt for ministeren, når ting kommer på dagsordenen i sidste øjeblik. Men Europaudvalget tager mandatgivningen meget alvorligt, og derfor skal man vide på forhånd, om der skal afgives mandat eller ej. Formanden gentog, at der var blevet afgivet mandat i juni 2013 på baggrund af en begrundet udtalelse. Et flertal i Ligestillingsudvalget og Europaudvalget bestående af Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fandt, at forslaget var i strid med nærhedsprincippet. Et mindretal bestående af Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti mente ikke, at forslaget var i strid med nærhedsprincippet, men støttede ikke forslagens substans. Man kunne derfor sige, det var samme mandat, ministeren nu bad om. Formanden havde ingen principielle indvendinger mod at forny mandatet, men ville ikke gøre det uden positive tilkendegivelser fra udvalgets medlemmer. Derfor bad hun spørgerne gøre klart, om de var indstillet på at give mandat eller bare en – væsentligt mindre bindende – meningstilkendegivelse.

Kenneth Kristensen Berth havde intet problem med at give et mandat. Sjældent havde han set en sag, der så klart strider mod nærhedsprincippet, sund fornuft, ret og rimelighed, og som i øvrigt også diskriminerer usagligt. Faktisk mente han, at forslaget hørte mere hjemme i Sovjet end i EU – i det omfang, man efterhånden kan adskille de to. Som EU-kritiker var det dejligt for en gangs skyld at se regeringen dele ens synspunkt.

7. Europaudvalgsmøde 2/10 2015

Christian Poll stod ved, hvad Alternativet dagen før havde udtalt: Alternativet var imod mandatet og støttede direktivforslaget. Det sagde han som en politisk tilkendegivelse, da han ikke havde fået talt med sin ordfører.

Jane Heitmann bekræftede Venstres opbakning til ministerens mandat. Venstre mener stadig, at private virksomheder selv skal sammensætte deres bestyrelser, og at forslaget strider imod nærhedsprincippet.

Thomas Jensen mente ikke, man med så kort varsel kunne afgive mandat, men Socialdemokratiet mente selvfølgelig det samme som i sidste valgperiode.

Søren Søndergaard mente også, at man måtte opretholde nogle principper for mandatgivningen, men det skulle ikke afholde ham fra at give en politisk tilkendegivelse af, at Enhedslisten fortsat er imod, at EU skal bestemme alle mulige ting i Danmark. I stedet ville man arbejde for ligestilling i Folketinget i modstrid med regeringens position.

Christina Egelund ville gerne afgive mandat til regeringen, hvis linje Liberal Alliance bakkede fuldstændigt op om. Man skal hverken regulere virksomheders muligheder for at sammensætte bestyrelser politisk i Folketinget eller i Bruxelles.

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling takkede for tilkendegivelserne. Hun havde fuld forståelse for, at man gerne vil have en længere proces for mandatgivning og ville bare gerne have partiernes positioner bekræftet efter Folketingsvalget. I og med at der har været uklarhed over, om punktet overhovedet kom på, havde processen ikke været så strømlinet som normalt.

Formanden konkluderede, at flere gerne ville have mulighed for at konferere med deres grupper i forbindelse med mandatgivning. Det var principielt og grundlæggende for udvalgets arbejde. I denne situation havde det ikke en reel betydning, da der lå et mandat i forvejen, som man fastholdt. Samtidig noterer man sig de politiske tilkendegivelser fra partierne, og at Alternativet var imod mandatet.

8. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 12.45